

РЕШЕНИЕ

№ 3192

гр. София, 19.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **5507** по описа за **2010** година докладвано от съдия Лозан Панов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение № 39 от 30.01.2010 г. по НАХД № 14376/2009 г., Софийски районен съд, НК, 11 състав е отменил наказателно постановление № 23-2300528/08.09.2009 г., издадено от инж. Г. Д. М. – Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, с което на [фирма], е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 5, ал. 2 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд /ЗЗБУТ/, вр. чл. 163, ал. 1, т. 4 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, с която се моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено, издаденото наказателно постановление – потвърдено изцяло. Навеждат се подробни доводи, че [фирма] не е изисквал спазването на правилата и нормите за здравословни и безопасни условия на труд от строителя [фирма], с което е нарушил чл. 5, ал. 2 от ЗЗБУТ.

Ответникът по касационната жалба чрез своя процесуален представител взима становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна

следното:

На 07.07.2009 г. срещу [фирма] е съставен акт за установяване на административно нарушение № 23-2300528 за това, че в качеството си на работодател по време на строителството на обект „Жилищни сгради и подземни гаражи”, находящ се в [населено място], [улица], кв. 31 не е изисквал спазването на правилата и нормите за здравословни и безопасни условия на труд от строителя [фирма], като не е съставен акт за приемане на кофражни работи за плоча на кота -3, корпус „Г” по образец от Приложение № 2 към чл. 8 от Приложение към чл. 2, ал. 2 от Наредба № 3 за контрол и приемане на бетонни и стоманобетонни конструкции, издадена от Министерството на териториалното развитие и строителството, Обн. ДВ. Бр. 97/25.11.1994 г. В акта е посочена като нарушена разпоредба чл. 5, ал. 2 от ЗЗБУТ., вр. чл. 168, ал. 1, т. 4 от ЗУТ. По делото не се спори между страните, че на 24.06.2009 г. в следствие на започване на бетонови работи на плоча на кота – 3, корпус „Г” се е срутил кофража и се е създала пряка и непосредствена опасност за живота и здравето на работещите на посочения обект.

Срещу [фирма] е издадено наказателно постановление № 23-2300528/08.09.2009 г. от инж. Г. Д. М. – Директор на Дирекция „Инспекция по труда” Софийска област, с което на [фирма], е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 5, ал. 2 от ЗЗБУТ, вр. чл. 163, ал. 1, т. 4 от ЗУТ.

Първоинстанционният съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде отменено.

Настоящият състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение е неправилно и незаконосъобразно.

Съгласно чл. 168, ал. 1, т. 4 от ЗУТ лицето, упражняващо строителен надзор, носи отговорност за спазване на изискванията за здравословни и безопасни условия на труд. От друга страна, съобразно чл. 5, ал. 2 от ЗЗБУТ в процеса на проектирането, строителството и въвеждането в експлоатация на обектите възложителят е отговорен и изисква, а съответните контролни органи контролират спазването на правилата и нормите за здравословни и безопасни условия на труд от проектанта и от строителя. Най-сетне, на основание чл. 8 от Наредба № 3 за контрол и приемане на бетонни и стоманобетонни конструкции, приемането на завършена бетонна или стоманобетонна конструкция и на етап от нея се документира с акт, съставен от проектанта /конструктора/ и компетентните представители на изпълнителя и на собственика /инвеститора/.

Неоснователни са изложените доводи в първоинстанционния акт, че [фирма] е изпълнило своите задължения, съобразно нормите за здравословни и безопасни условия на труд, тъй като разпитаната пред районния съд свидетелка Р. Н. /в качеството си на представител на строителния надзор/ е била един ден преди инцидента на строежа, като е констатирала извършването на кофражни работи и е дала предписания.

В представената заповед № 93/24.06.2009 г. не фигурира подписа на Р. Н., но това не означава, че в този случай не следва да носи отговорност [фирма], за това, че не е контролирало спазването на изискванията за здравословни и безопасни условия на труд. В представените предписания на 23.06.2009 г. Р. Н. разрешава „да се предприеме армировка на плочата”, т.е. същата е констатирала извършването на кофражните работи и не е проконтролирала дали са налице изискванията за здравословни и безопасни условия на труд. Нещо повече, Р. Н. /в качеството си на

представител на строителния надзор/ се е съгласила с приемането на армировката, без да е проверила и изисквала за това приемане на тази армировка да има издаден Акт за приемане на кофражни, армировъчни, заваръчни работи, съгласно Приложение № 2 към чл. 8 от Приложение към чл. 2, ал. 2 от Наредба № 3 за контрол и приемане на бетонни и стоманобетонни конструкции. При липсата на горепосочения акт не би могло да се даде оценка дали кофража е изпълнен съгласно изискванията и дали създава опасност за живота и здравето на работниците, които са започнали полагането на бетон.

Фактичката обстановка в конкретния случай сочи на това, че един преди инцидента, свързан със срутването на кофража на процесния обект, с което е създадена пряка и непосредствена опасност за живота и здравето на работещите, Р. Н. е била на строежа като представител на [фирма], разрешила е приемането на армировката, без да констатира, че не са изпълнени изискванията на ЗБУТ. Следователно лицето по строителен надзор не е осъществило контрол по съответното действие, въпреки задължението към него да контролира спазването на правилата и нормите за здравословни и безопасни условия на труд от проектанта до строителя.

Поради гореизложените съображения обжалваното решение следва да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Спорът е изяснен от фактическа и правна страна и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН подлежи на решаване по същество от Административен съд – София. Въз основа на установената фактическа обстановка по делото, съдът счита, че е налице нарушение на чл. 5, ал. 2 от ЗЗБУТ, вр. чл. 163, ал. 1, т. 4 от ЗУТ.

Съгласно договор № 10619/26.06.06 г. ответникът [фирма] упражнява строителен надзор на строеж „Жилищни сгради и подземни гаражи”, находящ се в [населено място], [улица], кв. 31. Съгласно чл. 7 от договора [фирма] се задължава да изпълнява чл. 168 от ЗУТ, вкл. и относно контрол по спазване на условията за безопасност на труда в съответствие с подзаконовите нормативни актове по тази материя.

В конкретния случай, при извършената проверка безспорно е установено от обективна страна състава на нарушението по чл. 5, ал. 2 от ЗЗБУТ, вр. чл. 163, ал. 1, т. 4 от ЗУТ от [фирма]. Ето защо, законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на [фирма], действащо като лице, което упражнява строителен надзор на процесния обект.

При индивидуализацията на наказанието АНО е съобразил вида на нарушението и определената за него санкция в материалния закон, като е определил наказание „имуществена санкция” в съответствие с нормата на чл. 413, ал. 2 от КТ в минимален размер.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, от ЗАНН, Административен съд - София

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 39 от 30.01.2010 г. по НАХД № 14376/2009 г., Софийски районен съд, НК, 11 състав.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-2300528/08.09.2009 г., издадено от инж. Г. Д. М. – Директор на Дирекция „Инспекция по труда” Софийска област, с което на [фирма], е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 5, ал. 2 от ЗЗБУТ, вр. чл. 163, ал. 1, т. 4 от ЗУТ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.